

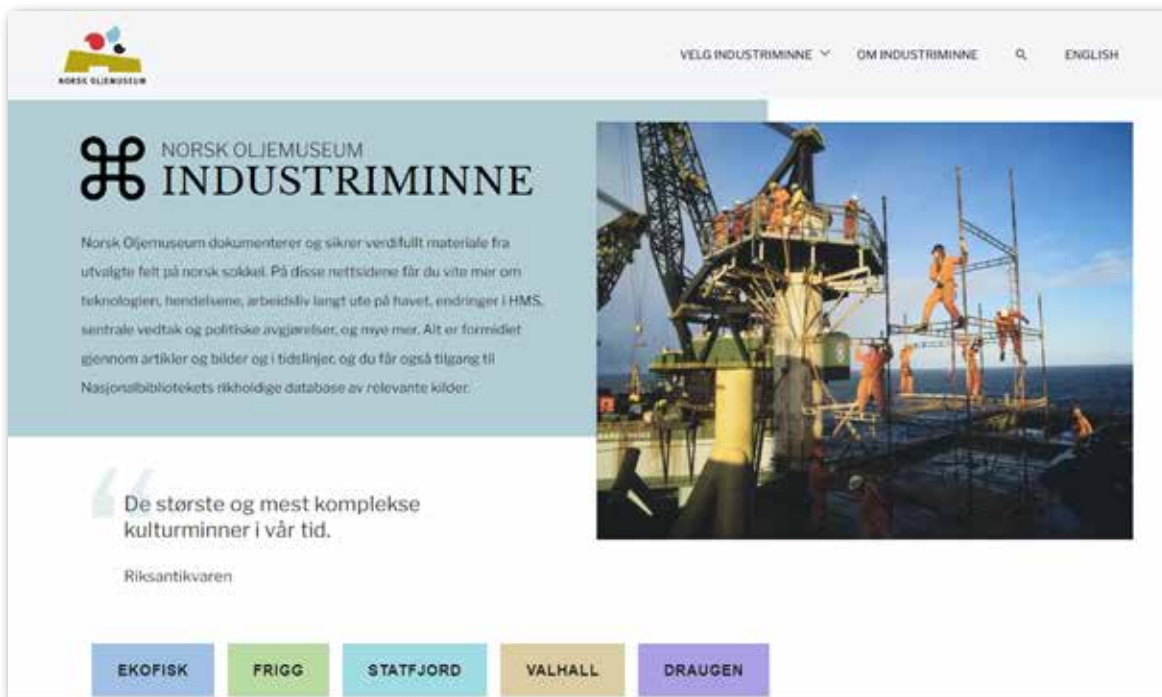
Norsk Oljemuseum
Årbok 2020

33 millioner på 50 minutter

av Björn Lindberg

Hva får man egentlig for 33 millioner nå til dags? I snart 20 år har historikere, bibliotekar, fotografer og fagsjefer ved Norsk Oljemuseum dokumentert sentrale felt på norsk sokkel i samarbeid med operatører, Arkivverket og Nasjonalbiblioteket. Disse industriminneprosjektene er nå samlet og søkbare på ett sted: industriminne.no.

The screenshot shows the homepage of the website industriminne.no. At the top left is the logo for Norsk Oljemuseum, which consists of a stylized oil rig structure. To the right of the logo is a navigation menu with the following items: "VELG INDUSTRIMINNE" (with a dropdown arrow), "OM INDUSTRIMINNE", a search icon, and "ENGLISH". Below the navigation is a large blue banner with the text "NORSK OLJEMUSEUM" and "INDUSTRIMINNE" in a large, bold, serif font. Underneath this banner is a paragraph of text in Norwegian, followed by a large photograph of an offshore oil rig under construction. At the bottom of the page, there are five colored buttons representing different oil fields: "EKOFISK" (blue), "FRIGG" (green), "STATFJORD" (teal), "VALHALL" (yellow), and "DRAUGEN" (purple).

Figur 1: Alle de fem gjennomførte industriminneprosjektene er nå å finne på ett nettsted - industriminne.no - hvor alt er søkbart.

Industriminneprosjekter (tidligere kalt kulturminneprosjekter) har vært en sentral del av museets oppgaver de siste 20 årene. Det har anslagsvis vært brukt 15–20 årsverk bare ved museet til å samle, dokumentere, beskrive og tilgjengeliggjøre historien om utvalgte felt på norsk sokkel. I tillegg til dette kommer viktige bidrag fra Arkivverket og Nasjonalbiblioteket, samt arbeidet med å lage nettsider hvor alt presenteres.

Den digitale utviklingen har selvsagt vært omfattende over en slik periode, og tidens tann hadde gnagd kraftig på en del av de opprinnelige nettløsningene. Derfor var det en gledelig milepæl i 2020 da de første industriminneprosjektene ble oppgraderte til nye løsninger og en samlet portal ble etablert for alle fem. På industriminne.no er alle industriminneprosjektene nå lett tilgjengelige, og det er også mulig å søke i 900 relevante artikler, 400 bøker, 13 000 foto og 900 tidsskrift – en formidabel oljehistorisk skattkiste.

I 1994 hadde Riksantikvaren i sin Verneplan for tekniske og industrielle kulturminner nevnt behovet for en landsverneplan for olje- og gassindustrien, noe som ble en realitet 16 år senere.¹ Men hvilke av de store installasjonene som nå ble fjernet én etter én skulle dokumenteres? Og hvordan? Og av hvem?

Odin-plattformen ved Friggfeltet var den første komplette produksjonsplattformen som ble

fjernet (1996–97), men ikke før fjerningen av installasjoner på Ekofisk kom på tale, ble det fart i dokumentasjonsarbeidet. Ekofisk har en symbolsk rolle på norsk sokkel både som det første feltet i produksjon og som et av de aller største. Den første fasen i utbygging og drift av Ekofisk-området (Ekofisk I) startet med den oppjekkbara riggen Gulftide i 1971 og endte med oppstart av Ekofisk II i 1998. I 1998 ble store deler av Ekofisk-området lagt om og som et resultat av dette skulle hele 15 installasjoner fjernes (14 stålplattformer og prosessanlegget på Ekofisk-tanken).

Konsekvensutredningen for avvikling og disponering av Ekofisk I nådde Riksantikvaren, og det ble påpekt at utredningen manglet temaet «kulturmiljø og kulturminner» og at Ekofisk I var et av den viktigste typen kulturminner fra nyere tid. Etter en «helhetlig vurdering» landet Riksantikvaren på å ikke fremme forslag om fredning av Ekofisk I, men understreket betydningen av at anleggene skulle dokumenteres før fjerning.

Riksantikvaren foreslo et dokumentasjonsprosjekt, bekostet av tiltakshaverne med den hensikt å samle de nødvendige arkivalia før kulturminnene ble fjernet: «Det vil være aktuelt å kreve at relevante konstruksjonstegninger sikres, anlegget fotodokumenteres på en skikkelig måte, det foretas intervjuer av personer som deltok i prosjekterings-, anleggs- og driftsfasen

og at de sosialhistoriske aspektene belyses på en systematisk måte. Med oljeproduksjonen vokste det fram en ny arbeiderklasse som arbeidet og bodde flere uker i strekk på arbeidsplassen.»²

Norsk Oljemuseum, som stod på kopi i Riksantikvarens brev, var raske med å slå fast at de ønsket å bli involvert i gjennomføringen av et eventuelt dokumentasjonsprosjekt. Deretter involverte Oljedirektoratets direktør Gunnar Berge seg og anbefalte at Phillips Petroleum som operatør skulle iverksette et forprosjekt med Norsk Oljemuseum som utøvende faginstans, noe Phillips var positive til.³

Forprosjektet ble ferdigstilt i 2001 i samarbeid med Phillips, og pekte på tre sentrale innsatsområder:

- 1) Å kartlegge og systematisere relevant materiale i operatør- og myndighetsarkiver
- 2) Å samle inn og ordne supplerende dokumentasjon, særlig i form av gjenstander og intervjuer
- 3) Å systematisere, beskrive og sikre et rikholdig foto- og filmmateriale

Det ble også foreslått at prosjektet skulle gå over minimum to år, og instanser som Olje- og energidepartementet, Oljedirektoratet, Riksantikvaren, Riksarkivaren og Nasjonal-

bibliotekaren var alle aktuelle deltakere i prosjekt- og/eller styringsgruppen.

Industriminne Ekofisk

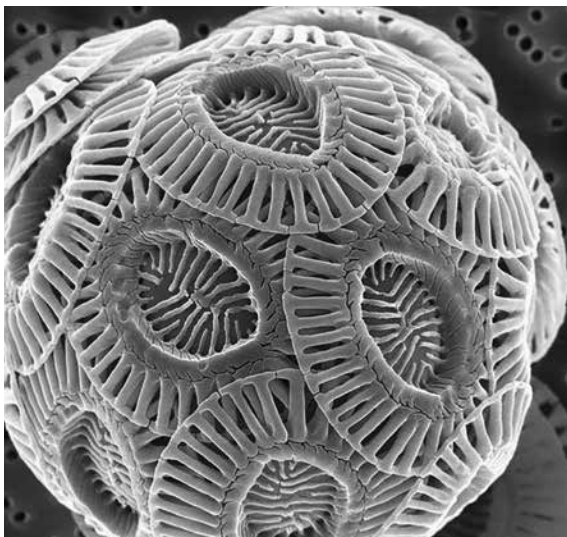
Dokumentasjonsprosjektet Kulturminne Ekofisk (senere omdøpt til Industriminne Ekofisk) ble gjennomført 2002–2004 med mål om å bevare minnet om Ekofisk for framtidige generasjoner. Prosjektet ble gjennomført i tett samarbeid med Nasjonalbiblioteket, Statsarkivet i Stavanger, Riksantikvaren, ConocoPhillips og Netpower som laget nettsidene. Å dokumentere og beskrive komplekse teknisk installasjoner med en bokstavelig talt skiftende arbeidsstokk som kunne bestå av tusenvis av mennesker er ingen liten oppgave, og det ble utviklet en dokumentasjonsmetode som er beskrevet og publisert blant annet i en av Oljemuseets tidligere årbøker.⁴

I tillegg til å beskrive historien til feltet, funksjonen til plattformene og fortellingene til menneskene om bord og på land, var det et viktig element i prosjektet å samle inn og *tilgjengeliggjøre* relevante kilder. Dette gjaldt arkivmateriale, gjenstander, tegninger, publikasjoner, intervjuer, film og lydmateriale. Alt er tilgjengelig på industriminne.no.

En oppdatering av Industriminne Ekofisk ble gjennomført i 2019 for å inkludere fasen fra 1999 til 2019 og ferdigstilt i anledning 50-årsdagen for funnet av Ekofisk, den 24. oktober.

Maggie Knutsen var
prosesstekniker på Eldfisk.
Foto: Husmo Foto/Norsk
Oljemuseum

Bilde av en kokkolitt tatt ved hjelp av et skanningelektronmikroskop. Foto: Alison R. Taylor (University of North Carolina Wilmington, Microscopy Facility)

Første redningsoperasjon for å få opp stålunderstelet til DP1. Foto: Total E&P Norge A/S/Norsk Oljemuseum

Visste du at... Oljen i Ekofiskfeltet ligger i et reservoar bygget opp av utallige kokkolitter som enkeltvis kun er 1/30 av et hårstrå?⁵

Industriminne Frigg

Det neste industriminneprosjektet (Frigg 2005–2008) var et naturlig valg ettersom Friggfeltet på det tidspunktet var i ferd med å stenge ned, og det hastet med å sikre dokumentasjonen. Feltet var i sin tid det største gassfeltet til havs, og den franske operatøren, Elf, brakte med seg nye impulser både offshore og til Stavanger.

I tillegg hadde feltet noe så unikt som en bro fra Norge til Storbritannia. Et stykke av denne broen prydet i en rekke år plassen foran Norsk Oljemuseum. I skrivende stund står det et ventiltre («juletre») fra Frigg, som i sin tur snart skal erstattes av et sveisehabitat som veier 60 tonn!

Visste du at... stålunderstelet DP1 på Frigg havarete da det skulle installeres på feltet i 1974 med det resultatet at et betongunderstell ble brukt som erstatning?⁶

Jay E. Medley klipper snoren som markerer produksjonsstart på Statfjord A, 24. november, 1979. Foto: Leif Berge/Equinor

Industriminne Statfjord

Statfjordfeltet feiret i 2009 30 år med produksjon, og som Norges største oljefelt var dette også et felt som måtte dokumenteres for ettertiden. Da Industriminne Statfjord ble gjennomført (2008–2012) var produksjons-horisonten kun et fåtall år og slik sett var det nødvendig å starte dokumentasjonen. I ettertid har «levetiden» til feltet blitt forlenget en rekke ganger for å kunne utvinne mest mulig olje og gass

fra feltet. Statfjord var det første, og hittil eneste, Equinor-opererte feltet som er blitt gjenstand for industriminne-dokumentasjon. Equinor er operatør for 50 av de 87 produserende feltene på norsk sokkel.

Visste du at... Statfjord er Norges største felt målt etter hvor mye olje som kan utvinnes, og før produksjonen startet var det nesten 600 milliarder liter utvinnbar olje i reservoaret?⁷

Industriminne Valhall

Valhall ble funnet i 1975 og satt i produksjon i 1982 som område nummer fire etter de ovennevnte. Opprinnelig skulle produksjonen avsluttes ved årtusenskiftet, men etter levetidsforlengelser og oppgraderinger er det nå fortsatt lenge til feltet skal stenges ned. Industriminneprosjekt Valhall ble gjennomført fra 2013–2015.

Leketøysbutikkene i Stavanger ble «støvsugd» for klinkekuler som skulle brukes i brønner på Valhall. Foto: Shadé B. Martins/Norsk Oljemuseum

Visste du at... 126 000 klinkekuler ble tømt ned i brønn A-5 på Valhall for å kunne øke oljeproduksjonen?⁸

Industriminne Draugen

Det ferskeste fullstendige industriminnet ble gjennomført 2015–2018. Draugen ble i 1993 det 28. produserende feltet på norsk sokkel. Etter lang tids politisk dragkamp, leting og feltutvikling fikk Draugen æren av å bli det første produserende feltet i Norskehavet, et område hvor det pr. 3.12.2020 var 22 felt i produksjon. Dette er det eneste feltet nord for Nordsjøen som er blitt dokumentert. Selv om industriminneprosjektet ble

initiert parallelt med oljeprisfallet i 2014, lyktes det museet og feltets daværende operatør, Norske Shell, å bli enige om at dette var en fornuftig og nødvendig bruk av midler. Draugen opereres nå av OKEA.

Draugenplattformen er et yndet fotomotiv, og her pryder den også en angolansk seddel av verdi 50 kwanzas.

Visste du at... Draugen er verdens eneste énbente condeep-plattform og finnes som motiv på pengesedler fra Angola?⁹

Innhold

I 2020 ble de fem gjennomførte industriminnene samlet på en oppdatert plattform under portalen industriminne.no. Hvert felt har sin egen side hvor fire hovedkategorier utgjør reisverket: Felt, drift, arbeidsliv og økonomi & samfunn.

Feltet dekker områdets letehistorie, geologi og reservoar, samt utbyggingen av feltet.

Drift beskriver prosessene ved utvinningen, installasjonene og deres funksjoner, samt aspekter som helse, miljø og sikkerhet.

Vasking av lugar på Ekofisk. Foto: ConocoPhillips/Norsk Oljemuseum

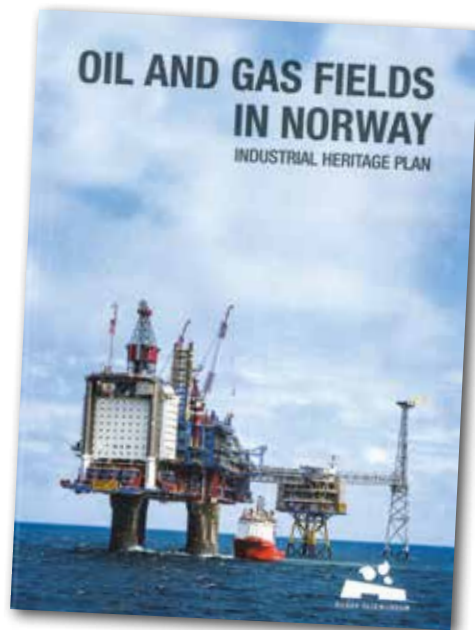
Arbeidsliv gir innblikk i det store mangfoldet av yrker knyttet til et felt i utbygging, operasjon og nedstenging, og inneholder også artikler om utvikling av fagforeninger og organisatoriske endringer i operatørselskapene, samt personlige historier fra de som har bidratt.

Økonomi & samfunn dekker områder som eierforhold av feltet, salg av olje og gass, oljekriser, nedbemanning, påvirkningen feltene har hatt på økonomi både lokalt og nasjonalt, byer og politiske hendelser av relevans.

Fordelt på disse kategoriene finnes artikler om tema som konsesjonsrunder, letehistorikk, geofysikk, reservoar, konseptvalg, utbygging, plattformenes spesifikasjoner og funksjoner, prosesser på plattformene, hendelser, HMS, teknologisk utvikling, kulturell påvirkning, eierforhold, organisatoriske endringer, nedbemanning, oljekriser, politikk, påvirkning lokalt og nasjonalt og en hel del annet!

Til slutt er det også en tidslinje hvor det er mulig å bla seg kronologisk gjennom de viktigste hendelsene i feltets historie med tilhørende bilder og artikler.

Til sammen er mer enn 900 artikler, 13 000 bilder, hundrevis av bøker og tidsskrifter tilgjengelig via industriminne.no.

Industriminneplanen, som blant annet gir prioritet for kommende dokumentasjonsprosjekt, her i engelsk utgave fra 2011.

Industriminneplan

Norsk Oljemuseums arbeid med industriminne bygger blant annet på Stortingsmelding 16 fra 2004–2005 «Leve med kulturminner» som slår fast at kulturminner som ikke kan bevares, skal dokumenteres. Med et økende antall felt i produksjon meldte det seg et behov for å skape en samlet oversikt over olje- og gassfeltene på norsk sokkel. Dette falt også sammen med behovet for en landsverneplan som uttrykt av Riksantikvaren.¹⁰

På dette grunnlaget ga Olje- og energidepartementet i 2005 Norsk Oljemuseum i oppdrag å utarbeide et samlet planverk for dokumentasjon og bevaring av olje- og gassfelt i Norge. Første utgave forelå i 2010, engelsk utgave i 2011, og andre utgave på norsk kom i 2012 med tittelen *Norske olje- og gassfelt. Kulturminneplan*. Dette planverket er det eneste som er petroleumsrelatert på Riksantikvarens liste over «litteratur om statens kulturhistoriske eiendommer». Det planlegges en oppdatering av dette verket i løpet av de kommende årene. En viktig del av publikasjonen er rangeringen av hvilke felt som bør prioriteres i det framtidige dokumentasjonsarbeidet.

Helt siden det første industriminneprosjektet ble igangsatt med Ekofisk (2002–2005) har disse prosjektene blitt finansiert av de respektive produksjonslisensene. Prosjektene og finansieringsmodellen ble etablert som følge av en tydelig etterlysning fra Riksantikvaren, en anbefaling fra Oljedirektoratet og et genuint ønske fra et internasjonalt oljeselskap (Phillips Petroleum) om å ta vare på både oljehistorien og selskapets egen historie. I tillegg har det vært oljemuseets intensjon å følge opp målformuleringene fra Olje- og energidepartementets «Miljøhandlingsplan for olje- og energisektoren 1999». Her pekes det på betydningen av å ta vare på sektorens kulturminner og Norsk Oljemuseums framtidige rolle i dette arbeidet.

Underveis i gjennomføringen av de første industriminneprosjektene (Ekofisk, Frigg og Statfjord) ble arbeidet med den nasjonale industriminneplanen gjennomført (2005–2010). I styringsgruppen for dette arbeidet deltok sentrale personer fra Riksantikvaren, Oljedirektoratet, Oljeindustriens Landsforening og alle de store operatørselskapene. På denne måten fikk industriminneplanen stor faglig tyngde og bredt gjennomslag. Den utviklede metoden for gjennomføring av prosjektene og finansieringsmodellen ble videreført og har skapt en presedens for alle industriminneprosjektene fram til i dag.

Når oljemuseet fremmer forslag om nye industriminneprosjekter, er det basert på den gjeldende industriminneplanen og en 18 års sammenhengende rekke av gjennomførte prosjekter. Museet tar utgangspunkt i de prioriteringene som er gjort i arbeidet med industriminneplanen og kommer med forslag overfor de lisensene som opererer felt vi – basert på gjeldende kriterier – mener står for tur. Hvilke prosjekter som blir valgt er et resultat av en totalvurdering fra museets side – gjerne i samråd med operatørselskapet for den enkelte produksjonslisensen.

Lønn for strevet

Så hva får man for 33 millioner nå til dags? Den samlede kostnaden for industriminneprosjektene er rundt regnet 33 millioner som har gått til

Oljemuseet, Arkivverket, Nasjonalbiblioteket og webutviklere. Pengene har gått til å betale forskning og dokumentasjon, arkivarbeid, fotoarbeid, webutvikling, reiser, møter og annet.

Hva er resultatet? En uvurderlig og unik samling av kilder i form av artikler, bilder, tekniske tegninger bøker, tidsskrift og intervjuer.

Hvem kan ha glede av dette? I tillegg til at dette er en samling kilder for nåværende og fremtidige forskere, er stoffet nyttig for elever og studenter med oppgaver om industrien, journalister som leter etter fakta og bakgrunnsstoff, samt til glede for oljeveteraner som vil mimre, og mange andre. Tilbakemeldingene fra myndigheter, faginstanser og samarbeidspartnere er tydelige på både kvaliteten i prosjektene og betydningen av å fortsette arbeidet.

Hvem betaler for det? Til nå har produksjonslisensene stilt velvillig opp og sett verdien av å dokumentere landets og egen nære historie. Dette er anerkjent og verdsatt både av Norsk Oljemuseum, faginstanser og myndigheter, og en modell som er gunstig å videreføre.

Det er lett å bli fartsblind av store tall i oljebransjen, og det kan ikke hevdes at 33 millioner er lite penger. Men for å sette ting i perspektiv – i løpet av en knapp time på hele norsk sokkel, eller knappe fire timer på gigantfeltet Johan Sverdrup, produseres det petroleum til en salgsverdi av om lag 33 millioner kroner.

Er ikke det verdt å dokumentere?

Noter

- 1 Jarmund, Grete 1994. *Verneplan for tekniske og industrielle kulturminner*. Oslo. Riksantikvaren.
- 2 Brev fra Riksantikvaren til Statens forurensningstilsyn, 20.03.2000. «Konsekvensutredning for avvikling og deponering av Ekofisk I»
- 3 Brev fra Oljedirektoratet til Phillips Petroleum Company Norway, 10.01.2001, «Ekofisk som kulturminne» og Brev fra Phillips Petroleum Company Norway til Oljedirektoratet, 22.01.2001, «Ekofisk som kulturminne».
- 4 Tønnesen, H, og Gjerde, K. Ekofisk – et pionérprosjekt for dokumentering av norsk oljehistorie. Norsk Oljemuseums årbok 2004.
- 5 <https://ekofisk.industriminne.no/nb/havets-flask-geologien-i-ekofisk>
- 6 <https://frigg.industriminne.no/nb/2019/11/13/forliset-av-dp1/>
- 7 <https://statfjord.industriminne.no/nb/2019/10/28/verdiskapning/>
- 8 <https://valhall.industriminne.no/nb/opp-og-ned-og-det-gar-opp-igjen/>
- 9 <https://draugen.industriminne.no/nb/2018/05/09/draugen-pa-pengeseddel/>
- 10 Brev fra Riksantikvaren til Statens forurensningstilsyn, 20.03.2000. «Konsekvensutredning for avvikling og deponering av Ekofisk I»

Sagt om Industriminneprosjektene

I anledning at industriminneprosjektene er samlet på samme sted og plattform har vi samlet et knippe uttalelser fra samarbeidspartnere i prosjektene. Samtalene har dreiet seg både om prosjektenes standard, finansiering, betydning for samtid og framtid, samt videreføring av prosjektene. Dette kan selvsagt ses på som skryt, men det har også en funksjon for å understreke betydningen disse prosjektene har og vil ha i framtiden sett med øynene til faginstanser, samarbeidspartner og industrien selv.

Aslak Sira Myhre

Foto: Gorm K. Gaare

Om prosjektenes betydning og videreutvikling

«Et av de viktigste arbeidene for at vi skal huske vår økonomiske historie gjøres gjennom industriminneprosjektene»

- **Aslak Sira Myhre, Nasjonalbibliotekar.**

«Denne historien er det viktig at vi kan formidle til våre kommende generasjoner. Samarbeidet om Oljemuseets industriminneprosjekter har vært lærerikt og utviklende for Riksantikvaren, og har vist hvilke muligheter dokumentasjon gir for formidling og opplevelse av kulturarven der det ikke er mulig å ta vare på de fysiske kulturminnene. (...) Selv om digital dokumentasjon aldri vil kunne være en erstatning for materiell kulturarv, kan digitale dokumentasjonsmetoder og ulike digitale løsninger være viktige verktøy i formidling av kulturarv og i arbeidet med å sikre tilgjengelighet. Her spiller Industriminneprosjektet og gjenstående dokumentasjonsprosjekter en viktig rolle også fremover. Basert på erfaringene fra de fem industriminneprosjektene som hittil er gjennomført kan fremtidige prosjekter være med på å utvikle dokumentasjonsmetoder og formidling/tilgjengeliggjøring fremover.»

- **Hanna Geiran, Riksantikvar**

Eivind Skarung

Foto: Ine Fintland

«Arkivverket bruker industriminnesidene aktivt i sitt eget arbeid for å få et grunnlag og en kontekst i arbeid med å vurdere hvilke kilder og arkiv som tas vare på for ettertiden.»

- **Eivind Skarung, Arkivverket**

«For each of these projects, the associated web resources provide an extraordinary window into the history and technical achievements of these fields which are a powerful and exciting educational asset, not least for STEM (Science, Technology, Engineering and Maths) subjects.»

- **Miles Oglethorpe, President TICCIH (The International Committee on Conservation of Industrial Heritage)**

Om muligheten for å frede eller verne petroleumsrelaterte installasjoner

Hanna Geiran

Foto: Øyvind Aase Fluge/
Riksantikvaren

«Riksantikvaren har tidligere pekt på muligheten for bevaring av et utvalg av fysiske oljeinstallasjoner på stedet, på museum eller andre steder. Slik kan skala og dimensjonene til oljeinstallasjonene oppleves «direkte», for å forstå hvilke menneskelige prestasjoner som ligger til grunn for disse kulturminnene. Vi vet at Oljemuseet jobber med å utarbeide en oversikt over installasjoner som kan være aktuelle for bevaring og vi ser frem til samarbeid om dette.»

- **Hanna Geiran, Riksantikvar.**

Om bransjens ansvar for å dokumentere sin egen historie

«Først og fremst er de viktige for å ta vare på historien, ta vare på kildene. Prosjektene har også vist seg å være døråpner inn til selskapene på en helt annen måte enn det vi vanligvis får til. Her kommer et samlet offentlig Norge med NOM, RA, NB og Arkivverket og sier «dere er viktige for nasjonens hukommelse, vi vil dokumentere det dere har skapt». Det ansvarliggjør selskapene utover den daglige virksomheten.»

- **Eivind Skarung, Arkivverket**

Tina Bru

Foto: Peter Mydske/Stortinget

«Industriminneprosjektene utviklet av Norsk Oljemuseum de siste 20 årene er faglig solide svar på Olje- og energidepartementets mål om ivaretagelse av sektorens kulturminner og kulturmiljøer. Finansieringen gjennom produksjonslisensene er også gode eksempler på hvordan industrien har bidratt til arbeidet med å dokumentere sin egen og landets oljehistorie.»

- **Tina Bru, Olje- og energiminister**

«Finansieringsmodellen ble videreført og har skapt en presedens for alle dokumentasjonsprosjekter fram til i dag. Vi hos Riksantikvaren merker oss at det er oppslutning fra petroleumsindustrien for å dokumentere sin egen historie, det er veldig gledelig at industrien tar dette ansvaret.»

- **Hanna Geiran, Riksantikvar**

Om å tilgjengeliggjøre oljehistorien

«Industriminneprosjektene til Norsk Oljemuseum dokumenterer og formidler en sentral del av nyere norsk historie på en forbillidlig måte. Det er viktig å videreføre arbeidet med å dokumentere, og ikke minst tilgjengeliggjøre historien for de som ikke har anledning til å fysisk besøke museet.»

- **Aslak Sira Myhre, Nasjonalbibliotekar**

«Tilgangen til alle Status-magasinene er uerstattelig for å forstå framveksten av det tidlige Statoil. Vi anbefaler dette som et startpunkt for studenter med interesse for Equinor.»

- **Eivind Skarung, Arkivverket**

«Oljemuseet har gjort en formidabel jobb i å dokumentere industriminne Draugen. For meg betyr det mye å kunne vise kolleger, familie og venner historiene om menneskene og teknologien som gjorde Draugen mulig. Det er betryggende å vite at disse historiene lever videre i generasjoner»

- **Tor Arnesen, Styreleder ONS & tidligere adm.dir i Shell Norge A/S**

Tor Arnesen

Foto: A/S Norske Shell

Miles Oglethorpe

Foto: TICCIH

«(...) the most extraordinary facet of the Museum's work is the way in which it provides access to these records and archives, presenting them in a way which brings what is often a highly technical subject to life and reinforcing the value and importance of this branch of industrial heritage to Norway, and specifically to the associated communities.»

- **Miles Oglethorpe, President TICCIH**

«The Petroleum Museum in Stavanger has for many years set standards that the rest of the world hopes one day to be able to emulate.»

- **Dr. Miles Oglethorpe, President of TICCIH**

Stig S. Kvendseth

Foto: Kjetil Alsvik/ConocoPhillips

«Gjennom dette prosjektet har vi sikret dokumentasjon for ettertiden. Dette er en norsk kulturskatt»

- **Stig S. Kvendseth, Kommunikasjonsdirektør ConocoPhillips**